

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.313/2011/4.

A Győri Ítéltábla a BISZ Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a dr. Szirányi Miklós ügyvéd által képviselt alperessel szemben vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. június 22. napján kelt 20.G.40.096/2008/31. sorszám alatti ítéletével szemben az alperes által 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 96.520. (Kilencvenhatezer-ötszázhusz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

2007. november 6. napján (al)vállalkozási szerződés jött létre a megrendelő alperes és a vállalkozó felperes között a **helység 1-i ...** utca aszfaltozására 6 cm vastagságban, 1900 m2 területen, a díjfizetésre tételes elszámolást kikötve. Az alperes a munkaterületet 2007. november 19. napján adta át a felperesnek. Ekkor az építési naplóban a felek közösen rögzítették, hogy a felperes kivitelező az alépítmény hibájából eredő károkért nem vállal felelősséget. Az alperes által kivitelezett útalapon a felperes a munkaterület átadásának napján megkezdte az aszfaltozást. A napi aszfaltozás végeztével a felperes építésvezetője rögzítette az építési naplóban, hogy „az alépítmény hibája miatt az aszfalt átrepedt, „gumizik”, emiatt kérte a „megrendelő intézkedését”. A megrendelő ugyanazonnap bejegyezte a naplóba, hogy kb. 400 m2-en az aszfaltot felbontotta, az alépítmény cseréjére került sor, így kérte a másnapi újraaszfaltozást. A 2007. november 27-ei naplóbejegyzés szerint 1500 m2-en az aszfalt átrepedt, „a burkolatot felbontottuk, alépítményt feljavítottuk, előírom az újraaszfaltozást 2007. november 29-én!”. A felperes által készített felmérési jegyzőkönyv szerint 2383,24 m2-en aszfaltozott, míg az alépítmény hibájából fakadóan 1960 m2-en újraaszfaltozott. A felmért terület után az alperes teljes egészében nem fizette meg a vállalkozási szerződésben kikötött 2.093.Ft/m2 + áfa díjat.

A felperes módosított keresetében 5.069.011.Ft tőke, valamint annak a 2008. március 11. napjától járó, napi 0,08%-os mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, elsődleges vállalkozói díj, míg másodlagosan kártérítés jogcímén. Keresetében azzal érvelt, hogy az alperes ügyvezetője által megtett építési naplóbejegyzések az alperesre telepítik a bizonyítás kötelezettségét arra nézve, hogy az újraaszfaltozásra a felperesi

kivitelezés hibája miatt került volna sor. Az alperes a 2007. december 3. napján kelt átadás-átvételi jegyzőkönyvben elismerte a felperes szerződés szerű teljesítését, ezért a Ptk.316.§. (1) bekezdése alapján szerződésszegésből eredő igényt nem érvényesíthet.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A Ptk.308/C.§-ára utalással szavatossági kifogást terjesztett elő a kereset erejéig és állította, hogy az újraaszfaltozás oka a felperes hibás teljesítése volt. A felperes az aszfaltozást rossz időjárásban végezte, a felhasznált aszfalt lehűlt, az aszfaltot a felperes hibásan tömörítette.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott *ítéletével* kötelezte az alperest 5.069.011.Ft tőke, valamint annak a 2008. március 11. napjától a kifizetés napjáig járó 0,08%-os mértékű késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére. Határozata indoklásában a megyei bíróság úgy értékelte, hogy az alperes a bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni, a rendelkezésre álló bizonyítékok, így a kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján nem állapítható meg, hogy a felperes hibás teljesítése vezetett volna az újraaszfaltozáshoz. A szakvélemény szerint az építési naplóban rögzített aszfalt „gumizás” nem a felhasznált aszfalt kihülésére vezethető vissza, viszont az alperes nem csatolta azokat a mérési jegyzőkönyveket, melyekből kiderülne, hogy az altalajra a megrendelő alperes által leterített kőréteg megfelelő tömörségű, illetve teherbírású volt-e. Az újraaszfaltozás elrendelésével ezért az alperes a Ptk.403.§. (4) bekezdése szerinti pótmunkát igényelt a felperestől, melynek díját megfizetni köteles.

Ez ellen az ítélet ellen az alperes terjesztett elő *fellebbezést* annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt. Jogorvoslati érvelése szerint az elsőfokú bíróság a perben felmerült bizonyítékokat tévesen értékelte, amikor nem adott helyt az alperes ellenkövetelésének. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta kellő részletességgel és pontossággal a "D" alperesi ügyvezető és "E" felperesi építésvezető közötti beszélgetés becsatolt hangfelvételét, amely az alperes álláspontját támasztja alá. A hangfelvétel leiratából kitűnik, hogy a beszélgetésben résztvevők megegyeznek abban, hogy mi kerüljön az építési naplóba. Így az építési napló bejegyzésének valóságtartalma nem egyértelmű, a felperes keresete pedig a napló-bejegyzéseken alapul. A kirendelt szakértő véleménye sem támasztja alá, hogy az alépítmény hibás lett volna. Hivatkozott "A", "B" és "C" tanúk vallomásaira, melyek véleménye szerint azt tartalmazták, hogy az újraaszfaltozást megelőzően az altalaj nem lett kicserélve, felperes alkalmazottai későn kezdték meg az aszfalt terítését és hideg is volt.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Kifejtett álláspontja szerint a felek közötti jogvita tárgya kizárólag az újraaszfaltozás oka volt. A vitás kérdésben való döntésnél az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helyesen mérlegelte, az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felperes az aszfaltozást hibásan teljesítette volna. Kiemelte, hogy az alperes nem vitatta a felperes által elvégzett munkák mennyiségét.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból érdemben helytálló jogkövetkeztetésre jutva kötelezte az alperest az aszfaltozási munka hátralékos vállalkozói díja megfizetésére, azonban az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítélete indokaival részben nem értett egyet.

A perben eldöntendő vitás kérdés az elsőfokú bíróság megítélésétől részben eltérően nem csupán az volt, hogy a felperes az aszfaltozási munkát hibásan teljesítette-e (Ptk.305.§. (1) bekezdés), hanem az, hogy az újraaszfaltozás költségei melyik felet, a vállalkozási szerződés megrendelőjét, az alperest; avagy a vállalkozó felperest terhelte. Ennek megítélésénél pedig nem feltétlenül abból kellett kiindulni, hogy a perben bizonyított tények szerint a felmért munka mennyiségét növelő újraaszfaltozásra a felperesi munkavégzés hibája, avagy az alperes által kivitelezett alépítmény hiányossága miatt került sor, hanem a Ptk.392.§. (3) bekezdése szabályaiból is.

Ez utóbbi törvényi rendelkezés szerint, ha a megrendelő alkalmatlan anyagot, vagy pedig célszerűtlen vagy szakszerűtlen utasítást ad, erre a vállalkozó köteles őt figyelmeztetni. A figyelmeztetés elmulasztásából eredő kárért a vállalkozó felelős.

A perbeli esetben az aszfaltozási munkát a vállalkozó felperestől megrendelő alperes szolgáltatotta az aszfaltozáshoz az aszfalttal terítendő útalapot, az alépítményt. Így amennyiben az aszfaltozásra alkalmatlan, nem kellően tömör, illetve teherbíró volt, arra az útépitési szakkivitelezésben kellően járatos felperesnek a Ptk.392.§. (3) bekezdése alapján figyelmeztetnie kellett az alperest, függetlenül attól, hogy az alperes maga is szakvállalkozó. A figyelmeztetés elmaradásához a törvény a vállalkozó kárfelelősségét fűzi, amely alapján viselni köteles az azzal összefüggésben előállt hibák kijavítása - így jelen esetben: az újraaszfaltozás - költségét. Ugyanakkor a konkrét esetben a vállalkozó felperes - a Ptk.392.§. (3) bekezdése diszpozitív szabályától eltérve - építési naplóbejegyzésben (2007. november 19.) rögzítette, hogy „az alépítmény esetleges hibájából származó károkért felelősséget nem vállal”. Ezt a szerződési nyilatkozatot az alperes, szervezeti képviselője aláírásával elfogadta. Ez azt is jelenti, hogy e körben a megrendelő alperes magára vállalta a kijavítás (aszfaltfelbontás) költségeinek a viselését. (Ptk.205.§. (1) bekezdés)

Ilyen módon az újraaszfaltozás okának vizsgálata már valóban arra szűkült le, hogy arra a felperesi kivitelezés hibájából került-e sor. Ezt a tényt a Pp.164.§. (1) bekezdése alapján a szavatossági kifogást előterjesztő alperes volt köteles bizonyítani. A megyei bíróság pedig a rendelkezésre álló bizonyítékok közül helyesen emelte ki az építési napló okiratát, valamint a műszaki szakértői véleményt, melyek nem támasztják alá az aszfaltozás hibáját. Az alperes fellebbezési érvelésével szemben a per tárgya nem az alépítmény hibája volt, ezért annak nincs jelentősége, hogy a szakvélemény utóbb - kétséget kizáróan - ténylegesen nem igazolta az alperes által kivitelezett mű hibáját. A fellebbezésben kiemelt - "D" alperesi ügyvezető és "E" felperesi építésvezető közötti beszélgetést rögzítő - hangfelvétel leírata nem támasztja alá kétségtelenül, hogy az építési napló tartalma eltért volna az építési munka során ténylegesen történt eseményektől.

A 2007. november 6. napján kelt építési szerződésben a felek a felperes díját utólagos tételes elszámolásra utalással határozták meg. A vállalkozói díj ilyen megállapításánál a vállalkozó valamennyi általa ténylegesen elvégzett és műszakilag indokolt munkatétel díját igényelheti. Nincs tehát jelentősége, hogy a munka - a díj átalányként meghatározása esetén - többlet - avagy pótmunkának minősülne. (így pl. BDT 2010/2198.) Ezért az ítéletábra az elsőfokú ítélet indokolásából mellőzi azon részeket, melyek szerint a felperes pótmunkadíjaként (Ptk.403.§. (4) bekezdés) tarthat igényt az újraaszfaltozás költségére.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján a fenti indokolásbeli módosítással hagyta helyben.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért az alperes viselni köteles a fellebbezési eljárás során felmerült - lerótt fellebbezési illetékből és az ügyvédi munkadíjból álló - perkötséget. A felperest képviselő ügyvéd díját az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§. (2), (5)-(6) bekezdései alapján az árával növelt 96.520.Ft-ban határozta meg.

G y ő r, 2012. január 11.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelél
kiadó: